Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 259 van 18 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. DELHEZ**
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 oktober 2023.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 6 juni 2022 binnenkwam, diende op 7 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 juli 2022 bepaalde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie middels een leeftijdsonderzoek dat verzoekers leeftijd werd geschat op 18 jaar met een marge van 6 maanden, zodat verzoekers jongst mogelijke leeftijd 17,5 jaar was. Er werd verzoeker een voogd aangewezen tot hij meerderjarig werd in december 2022.

1.3. Op 8 april 2022 werden verzoekers vingerafdrukken geregistreerd in Bulgarije, op 27 mei 2022 in Oostenrijk (Eurodac).

1.4. Op 25 oktober 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij

aangetekende brief van 26 oktober 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 07/06/2022
Overdracht CGVS: 28/03/2023

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 16 augustus 2023 van 13u05 tot 16u27, bijgestaan door een tolk die Pashtu spreekt. Uw advocaat Meester Adrien Mauclet loco Sébastien Delhez was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtu te zijn en soennitisch moslim te zijn. Uw geboortedatum kent u niet, maar u zegt dat u volgens uw taskara 17 jaar oud bent. Na leeftijdsonderzoek in België werd uw geboortedatum bepaald op […] *december 2004. U bent geboren in het dorp Chak Noori, in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. Het merendeel van uw leven woonde u in Ghawchak in de provincie Nangarhar.*

Uw beide ouders zijn nog in leven en wonen in Afghanistan in Ghawchak. U heeft drie broers en twee zussen. Uw broer M.A […] verblijft in Iran. Uw andere broers en zussen verblijven momenteel in Chak Noori.

Uw vader werkt als geldwisselaar in Chawk Talashi waar hij zijn eigen zaak heeft. U weet niet wanneer uw vader begon met zijn werk, maar volgens u voert hij al heel zijn leven deze job uit. Zelf werkte u tussen 2018 en 2020 zo'n twee à tweeënhalf jaar in de winkel van uw vader waar u kookte, thee bracht naar de klanten en spullen bracht naar de gasten.

In juni 2020 begon een onbekende groep uw vader te bedreigen via brieven. Toen de voormalige overheid in Afghanistan aan de macht was kreeg uw vader twee brieven van deze onbekende groep. Na de machtsovername door de taliban begon de onbekende groep uw vader telefonisch te bedreigen. Ze belden uw vader om de twee à drie weken en eisten meermaals geld en indien hij dit niet zou doen zouden ze u en uw broer M.A [...] ontvoeren en vermoorden. Daarnaast dreigde de groep om een bom te laten ontploffen in het huis of de auto van uw familie. Uw vader besloot door de bedreigingen u en uw broer M.A [...] weg te sturen uit Afghanistan. Momenteel belt de onbekende groep uw vader twee keer per maand om geld te eisen.

U verliet samen met uw broer Afghanistan in het voorjaar van 2021. Ongeveer anderhalf jaar geleden, rond maart 2022, verloor u uw broer op weg van Iran naar Turkije, waarna u geen contact meer met hem had. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 7 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Door de bedreigingen tegenover uw vader vreest u ontvoerd en vermoord te worden door een onbekende groep bij een terugkeer naar Afghanistan. U sprak met uw vader op 12 augustus 2023. Twee dagen hiervoor werd uw vader op weg naar huis van zijn werk gestopt door twee onbekende personen. Deze twee onbekende personen richtten een pistool op uw vader en vroegen hem waarom hij niet voldoet aan de eisen van de onbekende groep. Uw vader zei hierop dat hij het geld zou sturen en vroeg de onbekende personen om hem vrij te laten, wat de onbekende personen deden.

Ter ondersteuning van uw verzoek hebt u volgende documenten neergelegd: uw taskara, de taskara van uw vader en een vergunning van het werk van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Dit omwille van de volgende redenen:

Allereerst kon u de bedreigingen die voortkwamen uit het werk van uw vader niet aannemelijk maken. Zo zijn uw verklaringen over de daders van de bedreigingen niet consistent. Tijdens uw voorbereidend interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u bij meerdere vragen dat u (Vragenlijst CGVS, 24 maart 2023, vraag 3.4) en uw vader (Vragenlijst CGVS, 3.5) werden bedreigd door de taliban. Op eenzelfde manier zei u tijdens het interview dat u werd afgenomen toen u een minderjarige was dat uw vader problemen had met de taliban waardoor u Afghanistan verliet (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, 7 juni 2022, p. 4). Tegenstrijdig met deze eerdere verklaringen zei u meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw vader bedreigingen kreeg door een onbekende groep (CGVS p. 10, 24, 27, 31). Daarbovenop zei u dat het voor u niet gekend is of deze onbekende groep betrekkingen heeft met de taliban (CGVS p. 27). Bovendien verklaarde u dat de taliban niet naar uw regio kwamen (CGVS p. 14). Er werd u een tweede keer gevraagd of de taliban nooit naar uw regio kwamen, waarop u zei "Nee, zij kwamen niet" (CGVS p. 19). Toen gevraagd werd welke acties de taliban uitvoerden bevestigde u dat er geen taliban aanwezig waren toen u daar was (CGVS p. 19). Hierdoor is het zeer opvallend dat u bij de vragenlijst van het CGVS en uw minderjarigeninterview eerder verklaarde dat de taliban uw vader bedreigden. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei u "Ik heb daar ook vermeld door een onbekende groep en niet gezegd door taliban" (CGVS p. 37). Toen er gevraagd werd om deze tegenstrijdigheid uit te leggen bevestigde u opnieuw dat u bij DVZ wel degelijk zei dat uw vader bedreigd werd door een onbekende groep (CGVS p. 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u echter duidelijk te kennen dat dit interview bij DVZ goed was verlopen, dat u de tolk verstond, dat alles aan u werd voorgelezen en dat u dat begreep (CGVS, p. 3). U kan deze grote en manifeste tegenstrijdigheid dus onmogelijk dienstig vergoelijken door eenvoudigweg te ontkennen dat u zei wat bij DVZ werd geregistreerd.

Ten tweede kon u niet inschatten wanneer uw vader en bijgevolg u en uw broer bedreigingen begonnen te krijgen. Toen u voor de eerste keer gevraagd werd wanneer de problemen met uw vader begonnen, kon u slechts verklaren dat ze startten ten tijde van de voormalige overheid (CGVS p. 29). Er werd u een tweede keer gevraagd wanneer de problemen juist begonnen waarop u zei "Dat is voor mij niet gespecifieerd" (CGVS p. 30). Toen er een derde keer werd gevraagd of u zeker niet wist wanneer de bedreigingen tegenover uw vader begonnen zei u opnieuw "Nee, de tijd is voor mij niet gespecifieerd" (CGVS p. 30). Er werd u een vierde keer gevraagd of u niet ongeveer kon inschatten wanneer de bedreigingen begonnen waarop u plots zei "In tijden van voormalige overheid, in het jaar 2020 in de zesde maand zijn de problemen voor hem juist ontstaan" (CGVS p. 30). Het is opmerkelijk dat u initieel zo uiterst moeizaam tot een schatting kon komen over wanneer de problemen van uw vader door zijn werk zijn begonnen. Dat u plots, na reeds enkele keren gevraagd te zijn wanneer de bedreigingen tegenover uw vader begonnen, een specifieke datum kon geven doet dan ook de wenkbrauwen fronsen. Op eenzelfde manier kon u niet inschatten wanneer uw persoonlijke bedreigingen begonnen. Toen gevraagd werd wanneer er voor de eerste keer is gezegd dat u en uw broer zouden ontvoerd worden kon u enkel zeggen "De tijdstip is voor mij niet gespecifieerd, maar toen waren wij in Afghanistan. De datums ken ik niet." (CGVS p. 32). Er werd een tweede keer gevraagd of u ongeveer kon inschatten wanneer dit voor de eerste keer werd gezegd, waarop u opnieuw zei dat u het niet wist (CGVS p. 32). U verklaarde ook dat u niet vroeg naar de bedreigingen die tegenover u werden uitgesproken (CGVS p. 31). Gevraagd naar de reden waarom u niets vroeg aan uw vader over de persoonlijke bedreigingen, antwoordde u naast de kwestie door te stellen dat u en uw broers aangesteld werden als doelwitten en uw vader u daarom het land heeft uitgestuurd (CGVS p. 32). Deze vraag werd een tweede keer gesteld waarop u zei dat u het aan uw vader had gevraagd waarop hij enkel zei dat u en uw broer als doelwitten werden aangesteld waardoor uw vader geld zocht om u en uw broer het land uit te sturen (CGVS p. 32). U kon dus allerminst verklaren waarom u niets vroeg over de bedreigingen die u en uw broer kregen. Het is opvallend dat u niet kan inschatten wanneer de bedreigingen tegenover u en uw vader begonnen aangezien deze aan de basis liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Er kan dan uiteraard verwacht worden dat u hiernaar vraagt en er dus kennis over heeft.

Daarnaast is het opmerkelijk dat deze onbekende groep een aanzienlijk aantal bedreigingen uitte, maar weinig ondernam en weinig bereikte. U verklaarde eerder dat de bedreigingen tegenover uw vader begonnen midden 2020 en nog steeds plaatsvinden in 2023 (CGVS p. 30, 33). De onbekende groep belde om de twee à drie weken naar uw vader en momenteel bellen ze om de maand nog een tweetal keer (CGVS p. 32, 33). Dat wil zeggen dat tussen midden 2020 en 2023 er een aanzienlijk aantal bedreigingen werden geuit. Het is opvallend dat de personen in de onbekende groep bijzonder veel tijd spenderen aan het bedreigen van uw vader gedurende een jarenlange periode, maar verder niet veel uitvoeren of bereiken. Zo werd uw vader pas enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud een keer tegengehouden (CGVS p. 11).

Hierop aansluitend kan er kritisch worden gekeken naar het feit dat uw vader momenteel nog op dezelfde plaats in Afghanistan woont en nog steeds dezelfde job uitvoert (CGVS p. 7-8, 15) terwijl deze bedreigingen aanhouden volgens uw verklaringen. Gevraagd naar de reden waarom uw vader nog steeds in Afghanistan is zei u dat hij niet naar hier kan komen (CGVS p. 37). Toen er gevraagd werd waarom dit zo is zei u "Hij is een oude persoon geworden ondertussen, hij kan niet naar hier komen. Ik ben er niet, mijn oudste broer is er niet, aan wie moet hij zijn gezin achterlaten." (CGVS p. 38). Daarmee kan u dit zeer bevreemdend punt echter niet

verklaren. Dat uw vader op zo een regelmatige basis bedreigingen ontvangt en recent nog werd bedreigd met een pistool (CGVS p. 11) en nog steeds zijn werk blijft uitoefenen – nochtans de oorzaak van zijn problemen - en niet overweegt om te vertrekken is opvallend. U verklaarde dat uw vader besloot om u en uw broer het land te laten verlaten uit vrees voor ontvoering (CGVS p. 24). Dit in tegenstelling tot uw vader die in feite de persoon is die de vrees heeft, maar nog steeds in Afghanistan woont en zijn werk dat aanleiding geeft tot deze vrees blijft uitoefenen.
Verder is het niet duidelijk waarom deze onbekende groep juist aan uw vader geld vroeg. Gevraagd naar de reden waarom uw vader problemen had, zei u dat het kwam door zijn werk als geldwisselaar (CGVS p. 33). Verder verklaarde u dat er nog geldwisselaars aanwezig waren aangezien het een grote markt was. Dan rijst uiteraard de vraag hoe het die andere geldwisselaars verging, in acht genomen dat uw vader door dit werk problemen zou ondervinden. U wist echter niet hoe de onbekende groep zich gedroeg tegenover hen (CGVS p. 33). Gevraagd of de andere geldwisselaars te maken hadden met problemen antwoordde u dat u het niet wist (CGVS p. 34). Er werd u gevraagd of u een voorbeeld kon geven van andere geldwisselaars die bedreigd werden door deze onbekende groep, wat u niet kon (CGVS p. 34). U verklaarde dan ook dat uw vader niets heeft gevraagd aan deze geldwisselaars met een gelijke job zoals die van hem (CGVS p. 34). Gevraagd naar de reden hiervan zei u dat niemand het deelde als hij wordt gebeld (CGVS p. 34). Opgemerkt dat uw vader zijn problemen eerder deelde met de "hoge functionaris commandant", zei u dat hij overheidspersoneel was, maar dat uw vader niets deelde met andere geldwisselaars (CGVS p. 34). U kon enerzijds dus geen concrete reden geven waarom net uw vader uit alle geldwisselaars die op de markt aanwezig waren werd bedreigd. Anderzijds is het ook niet aannemelijk dat uw vader niet sprak met de andere geldwisselaars aangezien zij net hetzelfde risicoprofiel hadden en mogelijks dezelfde problemen meemaakten. Deze andere geldwisselaars lijken door hun gelijkaardig profiel de uitgesproken personen waar uw vader advies kon vragen omtrent zijn problemen. Zo zou hij kunnen aftoetsen of deze geldwisselaars dezelfde problemen hadden als hem en welke voorzorgsmaatregelen zij hieromtrent namen. Daarnaast kon het interessant zijn om te bevragen of zij een idee hadden over de identiteit van de onbekende groep. Het is dan ook opmerkelijk dat uw vader niet met deze mensen sprak over zijn probleem.

Naast het gegeven dat u niet kon concretiseren waarom deze groep net uw vader bedreigde, kon u ook niet aannemelijk maken waarom u en uw broer M.A [...] als doelwitten werden gekozen en niet uw overige broers en zussen. Gevraagd naar de reden waarom enkel u en M.A [...] werden weggestuurd en niet de andere kinderen, zei u dat deze onbekende groep enkel tegen uw vader had gezegd dat ze u en M.A [...] zouden ontvoeren en vermoorden (CGVS p. 34). Toen de protection officer opperde dat deze groep ook de andere kinderen van uw vader zouden kunnen ontvoeren zei u "Omdat zij niet naar buiten gingen naar het huis zij waren jong." (CGVS p. 34). Dit is geen afdoende reden aangezien u eerder verklaarde dat uw broer M.A [...] ook voornamelijk in uw huis aanwezig was en enkel naar buiten ging voor school en om cricket te spelen (CGVS p. 17, 35). M.A [...] werd echter wel gekozen als doelwit voor de ontvoering. Toen er voor een tweede keer gevraagd werd naar de reden waarom enkel u en M.A [...] Afghanistan verlieten zei u opnieuw dat ze enkel u en M.A [...] specifiek hadden bedreigd en dat uw andere broers en zussen jong waren en via de smokkelweg niet naar hier konden komen (CGVS p. 34). Gevraagd naar de reden waarom de onbekende groep juist M.A [...] en u en niet uw andere broers en zussen als doelwitten hadden gekozen zei u opnieuw "Omdat zij jong waren en van huis niet naar buiten konden komen, zij hadden de namen niet gezegd, maar wel die van ons." (CGVS p. 34). U verklaarde eerder dat S […] en Y […], respectievelijk 15 en 12 jaar oud zijn (CGVS p. 8). Opgemerkt dat niet al uw andere broers heel jong zijn en dus doelwit konden zijn van eventuele bedreigingen zei u "Ik heb mijn zussen niet meegerekend omdat zij niet van het huis naar buiten gingen, mijn twee broers die in Afghanistan waren jonger dan mij." (CGVS p. 38). Gevraagd naar de reden waarom zij geen doelwit konden zijn zei u dat ze niet waren aangesteld als doelwit, maar wel u en M.A [...] (CGVS p. 38). Toen dit voor een tweede keer werd gevraagd zei u dat indien uw andere broers en zussen als doelwitten zouden zijn gekozen en een persoonlijk onderhoud hadden, de protection officer ook zou vragen waarom u niet als doelwit zou zijn gekozen (CGVS p. 38). Er werd u een derde keer gevraagd waarom zij niet als doelwit konden gekozen worden waarop u zei "Ik weet het niet, maar wij twee broers waren als doelwitten gekozen." (CGVS p. 38). Afgaande op de situatie die u schetste gaat het hier duidelijk om een groep die dreigt met de ontvoering van een nauwe verwant om geld los te krijgen. In die situatie lijkt het evident dat geslacht en leeftijd niet van groot belang zijn, als het maar een nauwe verwant is. U antwoordde dus meermaals naast de vraag en kon niet aannemelijk maken waarom de onbekende groep enkel M.A [...] en u kozen als doelwitten en niet uw andere broers en zussen. Het is dan ook opmerkelijk dat deze bedreigingen enkel tegen u en uw broer zouden gericht zijn. Ontvoering kan een mogelijks probleem zijn voor elk kind en het is dan ook opvallend dat uw overige broers nog steeds in Afghanistan wonen.

Tot slot verklaarde u dat uw vader de veiligheidsdiensten heeft verwittigd omtrent zijn problemen (CGVS p. 31). U verklaarde dat uw vader de "hoge functionaris commandant" op de hoogte heeft gebracht toen u in Turkije was, zes maanden voor de machtsovername van de taliban in 2021 (CGVS p. 31). U kon echter niet vertellen wat de naam was van deze "hoge functionaris commandant" (CGVS p. 31). Het is opvallend dat uw vader de overheidsdiensten pas op de hoogte bracht toen u in Turkije was terwijl de problemen reeds begonnen in 2020 en zo ernstig waren dat uw vader besloot om zijn twee zonen het land uit te sturen. Verder

is het ook vreemd dat u geen enkel document kon voorleggen van de interactie van uw vader met de overheid. U verklaarde dat uw vader naar de "hoge functionaris commandant" ging en dat de overheid de brieven van deze onbekende groep in beslag had genomen (CGVS p. 29, 31). Redelijkerwijs kan men dan toch verwachten dat deze procedure enkele documenten genereert en dat u die documenten zou kunnen voorleggen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.
Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/

files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De

taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.
In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.
Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn.
Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte
impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in

Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u dat u zes jaar onderwijs hebt gevolgd in Afghanistan (CGVS p. 6). Daarnaast werkte u tussen 2018 en 2020 bij uw vader waardoor u voor uw vertrek duidelijk en regelmatig leerde functioneren in de Afghaanse samenleving. Verder heeft u om de twee à drie weken nog steeds contact met uw vader waardoor u regelmatig verbonden blijft met de Afghaanse maatschappij (CGVS p. 9). Na uw vertrek uit Afghanistan verbleef u zes maanden in Turkije op een kamer met drie Afghaanse jongens waardoor u ook nog na uw vertrek leefde met Afghaanse gebruiken en gewoontes (CGVS p. 24). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.
Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De taskara's van u en uw vader ondersteunen de identiteit en herkomst, wat elementen zijn die het CGVS in deze huidige beslissing op zich niet in twijfel trekt. De vergunning van het werk van uw vader dient als ondersteuning om zijn job te staven dat in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 2.50 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep*."

Dit artikel houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- (Oud) artikelen 48/3 en 48/4 alsook 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Eerste tak : de tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker

- Wat betreft de identiteit van de aanranders

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verschillende incoherenties en tegenstrijdigheden in zijn relaas verwijt.

Dat verzoeker het ten eerste zou hebben gehad over bedreigingen door de Taliban, terwijl hij tijdens zijn onderhoud met het CGVS verklaarde dat het ging om een groep onbekende personen.

Dat tijdens zijn onderhoud met het CGVS hij echter verduidelijkte dat hij het over onbekende personen had en niet over de Taliban.

Dat eraan herinnerd dient te worden dat verzoeker, toen hij door de Dienst Vreemdelingenzaken werd ondervraagd, nauwelijks meerderjarig was.

Dat verzoeker door zijn verleden bijzonder kwetsbaar en verzwakt was en het nog steeds is.

Dat hij alleen in België aankwam en totaal verloren was.

Dat tegenpartij dus niet kan volstaan met te zeggen dat hem werd gevraagd of zijn verhoor goed was verlopen en dat hij de tolk had begrepen.

Dat, hoewel zijn verhoor hem werd voorgelezen en hij had gezegd dat hij het had begrepen, hem niet kon worden verweten dat hij de vinger niet op deze subtiliteit had kunnen leggen.

Dat door de gewelddadige bedreigingen aan het adres van de vader van verzoeker en gezien het feit dat de Taliban voortdurend geweld gebruiken om aan de macht te komen, verzoeker ervan uitgegaan was dat zij mogelijks Taliban waren.

Dat hij er echter niet zeker van was, en toen zijn vader hem enkele dagen voor zijn verhoor bij het CGVS aan de telefoon vertelde dat hij nog steeds problemen had met deze mensen, hij alleen zei dat het gewapende mensen waren die hem bij zijn auto opwachtten.

Dat verzoeker daarom uitlegde dat het vreemden waren en meer bepaald dieven die enkel op hun geld uit waren.

[citaat NPO, p. 10]

Dat eraan herinnerd dient te worden dat de vader van de verzoeker geldwisselbedrijf uitbaatte.

Dat hij per definitie voortdurend was in het bezit van grote sommen geld.

Dat hij altijd preciseerde dat de bedreigingen gericht waren op het verkrijgen van geld.

Dat tegenpartij het relaas van verzoeker in dit verband betwist met het argument dat de bedreigingen te lang zijn uitgebleven zonder te zijn uitgevoerd, namelijk van 2020 tot 2023.

Dat de vader van verzoeker meerdere malen verplicht was de aanvallers te geven wat zij wilden, namelijk geld, in de hoop dat zij hem uiteindelijk met rust zouden laten.

Dat verzoeker verder uitlegt dat tijdens de laatste aanval, de slechts enkele dagen voor het interview bij het CGVS plaatsvond, zijn vader, die door twee gewapende mannen werd bedreigd, had gezegd dat hij het geld zou geven, maar dat hij niet had.

Dat dit helaas een vicieuze cirkel is, waaruit de familie van verzoeker niet meer weet te ontsnappen.

Dat verzoeker en zijn broer het ideale doelwit waren geworden om hun gevraagde bedragen te laten betalen, waardoor zij geen andere keuze hadden dan Afghanistan te verlaten.

Dat de vader van verzoeker desondanks genoodzaakt is geld te geven aan deze mensen om veilig en gezond te blijven.

Dat hun geld echter niet onuitputtelijk is, zodat wanneer zij hun engagementen niet meer kunnen nakomen, deze uiteindelijk worden uitgevoerd, met dramatische gevolgen.

Dat het gezin van verzoeker deze situatie niet gemakkelijk kan ontvluchten, aangezien zij met hun vijven zijn, dat zij niet over de financiële middelen beschikken om de vlucht van al hun kinderen te verzekeren, en dat hun jongste kind 8 jaar oud is en het land dus niet alleen kan verlaten.

Dat de vader van verzoeker, hoewel hij persoonlijk de bedreigingen ontvangt, niet egoïstisch alleen zijn land kan ontvluchten en zijn gezin in totale wanorde en onveiligheid kan achterlaten.

Dat door al het voorgaande het gezin van verzoeker in een uiterst problematische en gevaarlijke situatie verkeert.

Dat verzoeker, indien hij naar zijn land zou terugkeren, zelf het slachtoffer zou worden van nieuwe bedreigingen die hij heeft kunnen vermijden door naar België te komen.

Dat de aanvallers tot alles bereid zijn om geld te verkrijgen en niet zullen aarzelen om zich, indien hun dit wordt geweigerd, zeer nadelig en gewelddadig te gedragen.

Dat tegenpartij, door geen rekening te houden met alle voormelde elementen en door van meet af aan te concluderen dat er geen geloofwaardige vrees voor vervolging bestaat, in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Dat het middel gegrond is.

Dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden verleend.

– Wat betreft de bedreigingen tegenover verzoeker en zijn broer

Overwegende dat tegenpartij het onbegrijpelijk vindt dat de bedreigingen waren gericht tegen verzoeker en zijn broer M […], die zich thans in Iran bevindt, en niet tegen zijn andere broers en zussen.

Dat dit eenvoudigweg is te verklaren door het feit dat verzoeker zelf meer dan twee jaar in het wisselkantoor van zijn vader heeft gewerkt.

[citaat NPO, p. 7]

Dat hij dus ook werd getroffen door de bedreigingen en een gemakkelijk doelwit was voor het verkrijgen van geld, aangezien hij zelf de bron van het geld was.

Dat de aanvallers vooral tot doel hadden om met bijzonder radicale middelen voortdurend geld te verkrijgen door de fysieke en psychische druk die zij uitoefenden.

Dat het duidelijk is dat 8-jarige zusje S […] van verzoeker voor hen niet van nut kon zijn bij het nastreven van hun doel.

Dat ook de andere broers en zussen echter groot gevaar lopen, omdat zij op de dag dat de vader van verzoeker hen het geld niet meer kan geven, de aanranders nog in Afghanistan aanwezige kinderen zullen aanvallen om hun doel te bereiken.

Dat de vader van verzoeker tot nu toe al het mogelijke heeft gedaan om deze situatie te voorkomen door hen te geven wat zij willen, omdat hij geen andere keuze heeft.

Dat er op dit punt dus geen sprake van tegenstrijdigheid is.

Dat tegenpartij door anders te oordelen, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

– Wat de andere geldwisselaars betreft

Overwegende dat tegenpartij ook van mening is dat het niet logisch is dat de vader van verzoeker geen navraag heeft gedaan bij andere mensen in dit beroep om na te gaan of zij met hetzelfde probleem te maken hadden.

Dat dit verwijt volledig ongegrond is.

Dat het feit dat de vader van verzoeker dit beroep uitoefent, niet betekent dat hij andere mensen kent die hetzelfde beroep uitoefenen.

Dat hij bovendien zeker niet van plan was om contact met hen op te nemen en uit te leggen dat hij regelmatig gewelddadig werd bedreigd door een groep onbekenden.

Dat het niet aan andere burgers was om achter deze situatie te komen, die hem bovendien in nog groter gevaar zou kunnen brengen indien de daders van de bedreigingen erachter zouden komen.

Dat de vader van verzoeker daarentegen de officiële opperbevelhebber op de hoogte heeft gebracht, die gemachtigd was de zaak over te nemen en hem in veiligheid te brengen.

Dat tegenpartij deze klacht echter wederom niet serieus heeft genomen.

Dat de vader van verzoeker nochtans de bevoegde persoon op de hoogte had gesteld van de bedreigingen aan zijn adres in een poging uit deze vicieuze cirkel te komen.

Dat hij deze commandant heeft ingelicht nadat verzoeker en zijn broer waren vertrokken, vandaar dat verzoeker zijn naam niet kent.

Dat de vader van verzoeker de commandant niet eerder heeft ingelicht uit angst voor represailles van zijn belagers.

Dat de situatie echter al zo lang aanhoudt, waardoor met name de financiële situatie van het gezin gevaar loopt, dat de vader van verzoeker geen andere keuze had dan hulp in te roepen.

Dat hij een beroep deed op een persoon die autoriteit en veiligheid belichaamde, en niet op andere burgers die niets anders konden doen dan de situatie te bespreken en hem nog meer in gevaar te brengen.

Dat dit daarom niet opgaat.

Dat tegenpartij, door het tegendeel te overwegen, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te verkrijgen."

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming met verwijzing naar de precaire socio-economische situatie alsook de veiligheidssituatie. Hij verwijst naar zijn regio van herkomst.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker verscheidene stukken landeninformatie.

3.1.2. In een pleitnota van 27 augustus 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Afghanistan*" van juni 2026;
- het EUAA-rapport, "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport, "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- het COI Focus-rapport, "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van januari 2026;
- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 27 maart 2026.

3.2. De Raad kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig de Kwalificatieverordening, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Voorafgaand aan de uiteenzettingen over het middel somt het verzoekschrift in de vorm van een lijst een reeks rechtsregels op, waarvan de schending wordt aangevoerd.

Sommige van die geschonden geachte bepalingen worden vervolgens aangevoerd in de verschillende grieven van het middel. Andere komen niet meer voor. Het staat niet aan de Raad om te bepalen naar welke in de voormelde lijst opgenomen rechtsregels de verschillende grieven en argumenten verwijzen.

De Raad beperkt zijn onderzoek tot de rechtsregels die worden aangevoerd in de uiteenzettingen over de verschillende grieven en argumenten, voor zover deze relevant zijn voor oplossing van de zaak.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging. Immers zijn de verklaringen van verzoeker ronduit tegenstrijdig of de bedreigingen uitgingen van de taliban dan wel een onbekende groepering (i), kan hij niet zeggen wanneer de dreigementen tegen zijn familie begonnen (ii), is het weinig plausibel dat een onbekende groepering jarenlange bedreigingen verstuurden doch niets ondernamen (iii), is het evenmin aannemelijk dat zijn vader nog steeds in Afghanistan verblijft gelet op de dreiging (iv), is het onduidelijk waarom deze onbekenden net de vader van verzoeker benaderden (v), is het ook niet duidelijk waarom ze verzoeker en zijn broer begonnen te bedreigen doch niet de overige kinderen van de familie (vi), en doet de gebrekkige kennis van verzoeker inzake de interactie tussen de veiligheidsdiensten en zijn vader verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid, te meer gelet op het ontbreken van enig stuk hierover (vii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het volharden in zijn verklaringen en het aanhalen van vergoelijkingen.

Zo merkt de bestreden beslissing op pertinente wijze op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen zijn asielprocedure:

"*Allereerst kon u de bedreigingen die voortkwamen uit het werk van uw vader niet aannemelijk maken. Zo zijn uw verklaringen over de daders van de bedreigingen niet consistent. Tijdens uw voorbereidend interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u bij meerdere vragen dat u (Vragenlijst CGVS, 24 maart 2023, vraag 3.4) en uw vader (Vragenlijst CGVS, 3.5) werden bedreigd door de taliban. Op eenzelfde manier zei u tijdens het interview dat u werd afgenomen toen u een minderjarige was dat uw vader problemen had met de taliban waardoor u Afghanistan verliet (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, 7 juni 2022, p. 4). Tegenstrijdig met deze eerdere verklaringen zei u meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw vader bedreigingen kreeg door een onbekende groep (CGVS p. 10, 24, 27, 31). Daarbovenop zei u dat het voor u niet gekend is of deze onbekende groep betrekkingen heeft met de taliban (CGVS p. 27). Bovendien verklaarde u dat de taliban niet naar uw regio kwamen (CGVS p. 14). Er werd u een tweede keer gevraagd of de taliban nooit naar uw regio kwamen, waarop u zei "Nee, zij kwamen niet" (CGVS p. 19). Toen gevraagd werd welke acties de taliban uitvoerden bevestigde u dat er geen taliban aanwezig waren toen u daar was (CGVS p. 19). Hierdoor is het zeer opvallend dat u bij de vragenlijst van het CGVS en uw minderjarigeninterview eerder verklaarde dat de taliban uw vader bedreigden. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei u "Ik heb daar ook vermeld door een onbekende groep en niet gezegd door taliban" (CGVS p. 37). Toen er gevraagd werd om deze tegenstrijdigheid uit te leggen bevestigde u opnieuw dat u bij DVZ wel degelijk zei dat uw vader bedreigd werd door een onbekende groep (CGVS p. 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u echter duidelijk te kennen dat dit interview bij DVZ goed was verlopen, dat u de tolk verstond, dat alles aan u werd voorgelezen en dat u dat begreep (CGVS, p. 3). U kan*

deze grote en manifeste tegenstrijdigheid dus onmogelijk dienstig vergoelijken door eenvoudigweg te ontkennen dat u zei wat bij DVZ werd geregistreerd."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij jong en kwetsbaar was bij zijn aankomst in België. Deze algemene uitleg verklaart niet afdoende waarom verzoeker ronduit tegenstrijdige verklaringen aflegde. Er ligt geen enkel bewijs voor dat zijn cognitieve capaciteiten, om welke reden dan ook, op enig moment tijdens de asielprocedure verstoord waren en dit op een zodanig ernstige manier dat hij geen coherente verklaringen kon afleggen omtrent een kernelement van zijn asielrelaas, met name de identiteit van zijn beweerde vervolgers. Dat verzoeker niet bij machte was om de aan hem voorgelezen verklaringen juist te begrijpen, is eveneens volstrekt onbewezen en betreft een louter blote bewering.

De verdere vergoelijkingen in zijn verzoekschrift, met name dat hij niet zeker wist dat het taliban waren en dat het in ieder geval personen waren die het op geld gemunt hadden, volstaan geenszins om te verklaren waarom hij doorheen de asielprocedure geheel verschillende identiteiten toeschreef aan zijn vervolgers.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing met rede dat verzoeker de begindatum van de bedreigingen niet kon duiden:

"*Ten tweede kon u niet inschatten wanneer uw vader en bijgevolg u en uw broer bedreigingen begonnen te krijgen. Toen u voor de eerste keer gevraagd werd wanneer de problemen met uw vader begonnen, kon u slechts verklaren dat ze startten ten tijde van de voormalige overheid (CGVS p. 29). Er werd u een tweede keer gevraagd wanneer de problemen juist begonnen waarop u zei "Dat is voor mij niet gespecifieerd" (CGVS p. 30). Toen er een derde keer werd gevraagd of u zeker niet wist wanneer de bedreigingen tegenover uw vader begonnen zei u opnieuw "Nee, de tijd is voor mij niet gespecifieerd" (CGVS p. 30). Er werd u een vierde keer gevraagd of u niet ongeveer kon inschatten wanneer de bedreigingen begonnen waarop u plots zei "In tijden van voormalige overheid, in het jaar 2020 in de zesde maand zijn de problemen voor hem juist ontstaan" (CGVS p. 30). Het is opmerkelijk dat u initieel zo uiterst moeizaam tot een schatting kon komen over wanneer de problemen van uw vader door zijn werk zijn begonnen. Dat u plots, na reeds enkele keren gevraagd te zijn wanneer de bedreigingen tegenover uw vader begonnen, een specifieke datum kon geven doet dan ook de wenkbrauwen fronsen. Op eenzelfde manier kon u niet inschatten wanneer uw persoonlijke bedreigingen begonnen. Toen gevraagd werd wanneer er voor de eerste keer is gezegd dat u en uw broer zouden ontvoerd worden kon u enkel zeggen "De tijdstip is voor mij niet gespecifieerd, maar toen waren wij in Afghanistan. De datums ken ik niet." (CGVS p. 32). Er werd een tweede keer gevraagd of u ongeveer kon inschatten wanneer dit voor de eerste keer werd gezegd, waarop u opnieuw zei dat u het niet wist (CGVS p. 32). U verklaarde ook dat u niet vroeg naar de bedreigingen die tegenover u werden uitgesproken (CGVS p. 31). Gevraagd naar de reden waarom u niets vroeg aan uw vader over de persoonlijke bedreigingen, antwoordde u naast de kwestie door te stellen dat u en uw broers aangesteld werden als doelwitten en uw vader u daarom het land heeft uitgestuurd (CGVS p. 32). Deze vraag werd een tweede keer gesteld waarop u zei dat u het aan uw vader had gevraagd waarop hij enkel zei dat u en uw broer als doelwitten werden aangesteld waardoor uw vader geld zocht om u en uw broer het land uit te sturen (CGVS p. 32). U kon dus allerminst verklaren waarom u niets vroeg over de bedreigingen die u en uw broer kregen. Het is opvallend dat u niet kan inschatten wanneer de bedreigingen tegenover u en uw vader begonnen aangezien deze aan de basis liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Er kan dan uiteraard verwacht worden dat u hiernaar vraagt en er dus kennis over heeft*."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen verweer tegen dit motief, waardoor dit onverminderd gehandhaafd blijft.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op gegronde wijze dat de gedragingen van zijn vervolgers niet aannemelijk zijn:

"*Daarnaast is het opmerkelijk dat deze onbekende groep een aanzienlijk aantal bedreigingen uitte, maar weinig ondernam en weinig bereikte. U verklaarde eerder dat de bedreigingen tegenover uw vader begonnen midden 2020 en nog steeds plaatsvinden in 2023 (CGVS p. 30, 33).*
De onbekende groep belde om de twee à drie weken naar uw vader en momenteel bellen ze om de maand nog een tweetal keer (CGVS p. 32, 33). Dat wil zeggen dat tussen midden 2020 en 2023 er een aanzienlijk aantal bedreigingen werden geuit. Het is opvallend dat de personen in de onbekende groep bijzonder veel tijd spenderen aan het bedreigen van uw vader gedurende een jarenlange periode, maar verder niet veel uitvoeren of bereiken. Zo werd uw vader pas enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud een keer tegengehouden (CGVS p. 11)."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker plots dat zijn vader over de jaren meerdere malen zijn belagers betaalde. Dit is een geheel nieuw element dat verzoeker expliciet naliet te vermelden (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4). Bovendien stelde verzoeker dat zijn vader verklaarde dat hij geen geld wilde geven anders zouden ze

blijven terugkomen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 27). Redelijkerwijze kan worden verwacht dat, wanneer verzoeker werd bevraagd over de tijdslijn van de bedreigingen, hij gewag zou maken van het feit dat zijn vader effectief zijn belagers betaalde. Dat verzoeker hier nu pas melding van maakt, is niet ernstig. Een dergelijk laattijdig aanbrengen van dit nieuw element staat op gespannen voet met de medewerkingsplicht waaraan verzoeker krachtens (oud) artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, thans artikel 4 van Verordening (EU) 2024/1347 onderworpen is.

Nog wordt op terechte wijze door de bestreden beslissing opgemerkt dat het feit dat de vader van verzoeker nog in Afghanistan verblijft verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen:

"*Hierop aansluitend kan er kritisch worden gekeken naar het feit dat uw vader momenteel nog op dezelfde plaats in Afghanistan woont en nog steeds dezelfde job uitvoert (CGVS p. 7-8, 15) terwijl deze bedreigingen aanhouden volgens uw verklaringen. Gevraagd naar de reden waarom uw vader nog steeds in Afghanistan is zei u dat hij niet naar hier kan komen (CGVS p. 37). Toen er gevraagd werd waarom dit zo is zei u "Hij is een oude persoon geworden ondertussen, hij kan niet naar hier komen. Ik ben er niet, mijn oudste broer is er niet, aan wie moet hij zijn gezin achterlaten." (CGVS p. 38). Daarmee kan u dit zeer bevreemdend punt echter niet verklaren. Dat uw vader op zo een regelmatige basis bedreigingen ontvangt en recent nog werd bedreigd met een pistool (CGVS p. 11) en nog steeds zijn werk blijft uitoefenen – nochtans de oorzaak van zijn problemen - en niet overweegt om te vertrekken is opvallend. U verklaarde dat uw vader besloot om u en uw broer het land te laten verlaten uit vrees voor ontvoering (CGVS p. 24). Dit in tegenstelling tot uw vader die in feite de persoon is die de vrees heeft, maar nog steeds in Afghanistan woont en zijn werk dat aanleiding geeft tot deze vrees blijft uitoefenen*."

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker dat zijn vader zijn gezin niet kan achterlaten en voegt daarbij toe dat ze niet over de financiële middelen beschikken om met zijn allen te vluchten uit Afghanistan. Dit verklaart nog altijd geenszins waarom hij zijn werk blijft uit oefenen, hetgeen aanleiding gaf tot een dreiging dermate ernstig dat verzoeker en zijn broer moesten vluchten uit Afghanistan.

De bestreden beslissing merkt verder terecht op dat het weinig aannemelijk is dat de vader van verzoeker geen contact zocht met andere geldwisselaars:

"*Verder is het niet duidelijk waarom deze onbekende groep juist aan uw vader geld vroeg. Gevraagd naar de reden waarom uw vader problemen had, zei u dat het kwam door zijn werk als geldwisselaar (CGVS p. 33). Verder verklaarde u dat er nog geldwisselaars aanwezig waren aangezien het een grote markt was. Dan rijst uiteraard de vraag hoe het die andere geldwisselaars verging, in acht genomen dat uw vader door dit werk problemen zou ondervinden. U wist echter niet hoe de onbekende groep zich gedroeg tegenover hen (CGVS p. 33). Gevraagd of de andere geldwisselaars te maken hadden met problemen antwoordde u dat u het niet wist (CGVS p. 34). Er werd u gevraagd of u een voorbeeld kon geven van andere geldwisselaars die bedreigd werden door deze onbekende groep, wat u niet kon (CGVS p. 34). U verklaarde dan ook dat uw vader niets heeft gevraagd aan deze geldwisselaars met een gelijke job zoals die van hem (CGVS p. 34). Gevraagd naar de reden hiervan zei u dat niemand het deelde als hij wordt gebeld (CGVS p. 34). Opgemerkt dat uw vader zijn problemen eerder deelde met de "hoge functionaris commandant", zei u dat hij overheidspersoneel was, maar dat uw vader niets deelde met andere geldwisselaars (CGVS p. 34). U kon enerzijds dus geen concrete reden geven waarom net uw vader uit alle geldwisselaars die op de markt aanwezig waren werd bedreigd. Anderzijds is het ook niet aannemelijk dat uw vader niet sprak met de andere geldwisselaars aangezien zij net hetzelfde risicoprofiel hadden en mogelijks dezelfde problemen meemaakten. Deze andere geldwisselaars lijken door hun gelijkaardig profiel de uitgesproken personen waar uw vader advies kon vragen omtrent zijn problemen. Zo zou hij kunnen aftoetsen of deze geldwisselaars dezelfde problemen hadden als hem en welke voorzorgsmaatregelen zij hieromtrent namen.*
Daarnaast kon het interessant zijn om te bevragen of zij een idee hadden over de identiteit van de onbekende groep. Het is dan ook opmerkelijk dat uw vader niet met deze mensen sprak over zijn probleem."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker op weinig overtuigende wijze dat het niet zeker is dat zijn vader andere geldwisselaars zou kennen. Evenwel blijkt verzoeker met deze stelling voorbij te gaan aan zijn verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud, waarbij hij stelde dat er vele andere geldwisselaars aanwezig waren en het een grote markt betrof. Dat de vader van verzoeker, in een zulke context, geen ander geldwisselaars zou kennen is totaal ongeloofwaardig.

Verder stelt verzoeker dat zijn vader zeker niet van zin zou zijn om contact op te nemen met deze andere geldwisselaars, daar het immers niet aan hen is om een zulke situatie op te lossen én hij mogelijk nog verder in de problemen zou kunnen komen met de personen die hem bedreigden. De Raad treedt echter de bestreden beslissing bij dat het weinig logisch is dat de vader van verzoeker geen advies ging inwinnen bij personen in een zeer soortgelijke situatie. Het is de Raad verder niet duidelijk waarom dit een risico zou inhouden; In ieder geval wordt dit niet verduidelijkt door verzoeker.

De bestreden beslissing overweegt dan, nogmaals op pertinente wijze, dat het niet duidelijk is waarom verzoeker en zijn broer werden geviseerd doch niet zijn overige familieleden:

"*Naast het gegeven dat u niet kon concretiseren waarom deze groep net uw vader bedreigde, kon u ook niet aannemelijk maken waarom u en uw broer M.A [...] als doelwitten werden gekozen en niet uw overige broers en zussen. Gevraagd naar de reden waarom enkel u en M.A [...] werden weggestuurd en niet de andere kinderen, zei u dat deze onbekende groep enkel tegen uw vader had gezegd dat ze u en M.A [...] zouden ontvoeren en vermoorden (CGVS p. 34). Toen de protection officer opperde dat deze groep ook de andere kinderen van uw vader zouden kunnen ontvoeren zei u "Omdat zij niet naar buiten gingen naar het huis zij waren jong." (CGVS p. 34). Dit is geen afdoende reden aangezien u eerder verklaarde dat uw broer M.A [...] ook voornamelijk in uw huis aanwezig was en enkel naar buiten ging voor school en om cricket te spelen (CGVS p. 17, 35). M.A [...] werd echter wel gekozen als doelwit voor de ontvoering. Toen er voor een tweede keer gevraagd werd naar de reden waarom enkel u en M.A [...] Afghanistan verlieten zei u opnieuw dat ze enkel u en M.A [...] specifiek hadden bedreigd en dat uw andere broers en zussen jong waren en via de smokkelweg niet naar hier konden komen (CGVS p. 34). Gevraagd naar de reden waarom de onbekende groep juist M.A [...] en u en niet uw andere broers en zussen als doelwitten hadden gekozen zei u opnieuw "Omdat zij jong waren en van huis niet naar buiten konden komen, zij hadden de namen niet gezegd, maar wel die van ons." (CGVS p. 34). U verklaarde eerder dat S […] en Y […], respectievelijk 15 en 12 jaar oud zijn (CGVS p. 8). Opgemerkt dat niet al uw andere broers heel jong zijn en dus doelwit konden zijn van eventuele bedreigingen zei u "Ik heb mijn zussen niet meegerekend omdat zij niet van het huis naar buiten gingen, mijn twee broers die in Afghanistan waren jonger dan mij." (CGVS p. 38). Gevraagd naar de reden waarom zij geen doelwit konden zijn zei u dat ze niet waren aangesteld als doelwit, maar wel u en M.A [...] (CGVS p. 38). Toen dit voor een tweede keer werd gevraagd zei u dat indien uw andere broers en zussen als doelwitten zouden zijn gekozen en een persoonlijk onderhoud hadden, de protection officer ook zou vragen waarom u niet als doelwit zou zijn gekozen (CGVS p. 38). Er werd u een derde keer gevraagd waarom zij niet als doelwit konden gekozen worden waarop u zei "Ik weet het niet, maar wij twee broers waren als doelwitten gekozen." (CGVS p. 38). Afgaande op de situatie die u schetste gaat het hier duidelijk om een groep die dreigt met de ontvoering van een nauwe verwant om geld los te krijgen. In die situatie lijkt het evident dat geslacht en leeftijd niet van groot belang zijn, als het maar een nauwe verwant is. U antwoordde dus meermaals naast de vraag en kon niet aannemelijk maken waarom de onbekende groep enkel M.A [...] en u kozen als doelwitten en niet uw andere broers en zussen. Het is dan ook opmerkelijk dat deze bedreigingen enkel tegen u en uw broer zouden gericht zijn. Ontvoering kan een mogelijks probleem zijn voor elk kind en het is dan ook opvallend dat uw overige broers nog steeds in Afghanistan wonen*."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het zijn eigen werkzaamheden waren als geldwisselaar die aanleiding gaven tot de directe dreigementen. Bovendien stelt verzoeker dat zijn jongste zusje te jong is. De Raad treedt de bestreden beslissing echter bij in de stelling dat geslacht, leeftijd - en bijgevolg eerdere werkzaamheden - geenszins van belang zijn voor de ontvoerders *in casu*, gezien hun gehele *modus operandi* er in bestaat om de familieleden van verzoekers vader te bedreigen. Het huidige betoog van verzoeker overtuigt bijgevolg niet.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoekers gebrekkige kennis inzake de interactie van zijn vader met de veiligheidsdiensten zijn geloofwaardigheid verder ondermijnt:
"*Tot slot verklaarde u dat uw vader de veiligheidsdiensten heeft verwittigd omtrent zijn problemen (CGVS p. 31). U verklaarde dat uw vader de "hoge functionaris commandant" op de hoogte heeft gebracht toen u in Turkije was, zes maanden voor de machtsovername van de taliban in 2021 (CGVS p. 31). U kon echter niet vertellen wat de naam was van deze "hoge functionaris commandant" (CGVS p. 31). Het is opvallend dat uw vader de overheidsdiensten pas op de hoogte bracht toen u in Turkije was terwijl de problemen reeds begonnen in 2020 en zo ernstig waren dat uw vader besloot om zijn twee zonen het land uit te sturen. Verder is het ook vreemd dat u geen enkel document kon voorleggen van de interactie van uw vader met de overheid. U verklaarde dat uw vader naar de "hoge functionaris commandant" ging en dat de overheid de brieven van deze onbekende groep in beslag had genomen (CGVS p. 29, 31). Redelijkerwijs kan men dan toch verwachten dat deze procedure enkele documenten genereert en dat u die documenten zou kunnen voorleggen*."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn vader pas naar de veiligheidsdiensten stapte nadat de situatie onhoudbaar werd. Wat er ook van zij, verklaart dit op geenszins waarom verzoeker hier amper iets over kan vertellen en geen documenten hiervan kan voorleggen.

In zoverre verzoeker volhardt in zijn verwesterd profiel, kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 16).
In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA*, "Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en buren), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus,* januari 2026, p. 32-34). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer geformaliseerd en gepubliceerd worden, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving.

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die

sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 43). In het bijzonder wat betreft '*zina*'– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan*, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLOnews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.

Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd.
Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025, waarnaar de "*EUAA, Afghanistan: Country Focus*", van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn.
Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto*-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.
Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geviseerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende twee risicoprofielen worden aangeduid:

1) Personen die worden geacht worden godslastering (blasfemie) en/of afvalligheid (apostasie) te hebben gepleegd

Dit profiel omvat personen die de religieuze overtuiging of beginselen van de islam hebben verlaten of afgezworen, dan wel geacht worden dit te hebben gedaan (afvalligheid), evenals personen die geacht worden zich godslasterlijk te hebben uitgelaten over God of heilige zaken (blasfemie). Het omvat personen die zich tot een ander geloof hebben bekeerd (bijvoorbeeld bekeerlingen tot het christendom), evenals personen die niet geloven in of geen geloof hebben in het bestaan van God (atheïsten). Voor personen die geacht worden blasfemie en/of afvalligheid te hebben gepleegd, met inbegrip van bekeerlingen en atheïsten, kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien deze personen worden beschouwd als tegenstanders van de religieuze ideologie van de taliban en daarom door de de-factoautoriteiten worden geviseerd.
Dit profiel moet worden samengelezen met het tweede risicoprofiel.

2) Personen die worden geacht religieuze, morele en/of maatschappelijke normen te hebben overschreden/overtreden

Dit profiel heeft betrekking op personen van wie de handelingen, gedragingen of praktijken worden beschouwd als een overtreding/overschrijding van religieuze, morele en/of maatschappelijke normen, ongeacht of de vermeende overtreding/overschrijding van deze normen zich in Afghanistan of in het buitenland heeft voorgedaan. Van een dergelijke vermeende overtreding/overschrijding kan ook sprake zijn wanneer personen worden beschouwd als beïnvloed door buitenlandse waarden, bijvoorbeeld vanwege hun activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen, die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit kan ook personen omvatten die naar Afghanistan terugkeren nadat zij in westerse landen hebben gewoond. Welke praktijken als een overtreding/overschrijding van deze normen worden beschouwd, is afhankelijk van verschillende factoren, zoals de lokale context, de betrokken actoren en hun interpretatie van deze normen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien dergelijke feiten door de taliban als morele misdrijven worden beschouwd en door de de-factoautoriteiten regelmatig worden bestraft met lijfstraffen.

Voor andere personen van wie wordt aangenomen dat zij in Afghanistan of in het buitenland religieuze, morele en/of sociale normen hebben overtreden/overschreden, dringt zich in het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals het beroep, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als een persoon "*die de religieuze, morele en/of sociale normen overschreden*" heeft. Het komt aan verzoeker toe dit concreet aan te tonen.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", juni 2026, p. 41-46).

De bestreden beslissing maakt omtrent verzoekers verwestering het volgende, pertinente oordeel:

"*Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u dat u zes jaar onderwijs hebt gevolgd in Afghanistan (CGVS p. 6). Daarnaast werkte u tussen 2018 en 2020 bij uw vader waardoor u voor uw vertrek duidelijk en regelmatig leerde functioneren in de Afghaanse samenleving. Verder heeft u om de twee à drie weken nog steeds contact met uw vader waardoor u regelmatig verbonden blijft met de Afghaanse maatschappij (CGVS p. 9). Na uw vertrek uit Afghanistan verbleef u zes maanden in Turkije op een kamer met drie Afghaanse jongens waardoor u ook nog na uw vertrek leefde met Afghaanse gebruiken en gewoontes (CGVS p. 24). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*
Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker voert geen verweer tegen het voorgaande en haalt hieromtrent geen nieuwe elementen aan in zijn verzoekschrift.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, thans artikel 3, 1), en 5), *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in (oud) artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, thans artikel 15, a), van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.
In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel (oud) 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, thans artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, valt dit niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van juni 2026 (p. 74: "*It is important to note that serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QR). In itself, unless there is intentional conduct of an actor, the general unavailability of healthcare or other socio-economic elements is not considered serious harm meeting the requirements of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QR"*).

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig (oud) artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, thans artikel 15, c), van de Verordening (EU) 2024/1347, kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald.
Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023, 2024 en 2025.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan"* van juni 2026 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan - Country Focus*" van januari 2026 nog steeds actueel.

Verder ontwaart de Raad geen persoonlijke omstandigheden die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, c), van de Verordening (EU) 2024/1347 verhogen zodat dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, c), van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

De voorzitter,

S. VAN CAMP